

nytte Fædrelandet og dets helligste Interesser som Medskab i Partipolitikens Tjeneste.

Hørup: Det er nødvendigt, ikke overfor det ærede Medlem, der nu havde Ordet, men overfor det ærede Medlem fra Hjerteminde (N. Andersen) at rette en Feiltagelse fra hans Side. Det ærede Medlem har overset, at jeg om de Forslag, som tidligere ere blevne vedtagne under dette Ministerium, gjorde en Adskillelse. Jeg sagde, at der var nogle, der ingen politisk Betydning havde, og andre, som ikke vare i vor politiske Interesse. Naar det ærede Medlem spørger mig, om Fiskeriloven har mere politisk Interesse end adskillige andre Love, saa siger jeg: Ja, Fiskeriloven har en politisk Interesse for de Herrer og det nuværende Ministerium, som gjør, at den ikke maa blive til Lov; Ministeriet modsætter sig, at Fiskerne faae den Afgang til Stranden, uden hvilken denne Lov ingen Værdi har for dem (S. Hage: Hvt!). Det ærede Medlem, som nu giver sig, har god Grund dertil, thi det ærede Medlem har i Sommerens Løb været ude paa Fiskeri og har truffet virkelige Fiskere og har faaet Erfaring for, hvad de sætte Pris paa ved denne Lov, og hvad de ikke sætte Pris paa. Naar det ærede Medlem fra Hjerteminde sagde om de militære Love, at de vare Love, der havde en politisk Natur, skal jeg være den Første til at indrømme, at de have politisk Natur og en meget ubelig. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde sagt, at jeg ikke brød mig om, hvor længe den nuværende Tilstand varede. Men det ærede Medlem har ikke forstaaet, hvad jeg mente dermed. Jeg mente ikke, at det var ligegyldigt, om den varede længe eller kort, men jeg mente, at det var unyttigt at spekulere derover. Jeg tror, at den Undersøgelse, om Tilstanden vil være længe eller kort, ikke let vil paatvinge sig Noget, der bruger sin Tid paa rette Maade. Jeg tror, at naar blot Alle vilde gjøre Alt, hvad de kunde, for at forkorte denne Tid, vilde det være en nyttigere og hensigtsmæssigere Bestjæftigelse, end om de benyttede deres Tid til at regne ud, om det vil være længere eller kortere. Jeg, som i den sidste halve Snes Aar har arbejdet i denne Sal, har befundet mig vel ved denne Udvei, og jeg skal ikke negte, at om end Tiden er bleven noget længere, end man maakte fra Begyndelsen af havde Grund til at antage, har jeg dog funden megen Tilfredsstillelse ved dette Arbejde. Det er glædeligt for os, som erindre, hvorledes vi for 10 Aar siden stod i Befolkningen, at vide os i Overensstemmelse med mangfoldige Kredse, som vi den Gang end ikke kunde tale

til. Det Fremskridt, som i saa Henseende er foregaaet, har været meget opmuntrende for os, og det er ad denne Vej, jeg haaber, at vi snart skulle naa det, som jeg ikke sagde, at vi havde naaet, men som jeg troer, at vi skulle naae, nemlig, at vi i Virkeligheden ikke blot er de Fleste, men ogsaa de stærkeste her i Landet.

S. Hage: Jeg vil bemærke, at det Forslag, som det ærede Medlem nu henpeger til om, at Fiskerne ad Lovgivningsveien skulle faae en Afgang til Stranden, som de nu ikke have, med Hensyn til hvilket Forslag, der har foreligget overordentlig sparsomme Vidnesbyrd fra Fiskernes Side om, at der skulde være en Trang og Nødvendighed for dem udover, hvad der nu finder Sted, har det ærede Medlem og hans Venner forhindret i at komme til Behandling her i Salen. Har altsaa Fiskeriloven med dette Forslag nogen politisk Betydning, er det klart, at det er det ærede Medlem og hans Venner, der overhovedet forhindre denne Sag i at komme til en Løsning, som han selv mener er nødvendig for Fiskernes Interesse (Afbrydelse af Hørup). Det ærede Medlem siger, at vi ville ikke gaa ind paa det. Sagen har aldrig været til Behandling og har aldrig været til Behandling her i Salen. Det ærede Medlem og hans Venner have sørget for i forrige Samling, at den ikke engang kom til Behandling her, og at ikke engang Udalget kom til at behandle den, og nu siger det ærede Medlem, at vi ville ikke gaa ind paa Forslaget. — Jeg ønsker blot, da jeg har faaet Ordet, at konstatere en Udtalelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup). Han paastod, at der foregik en Udvikling i Folket, og det lod noget truende i en vis Henseende, og jeg spædede efter, om jeg kunde faae at vide, hvad det var for en Udvikling. Der kom en Antydning, som man ikke kunde tage feil af, nemlig den, at lige overfor Landets Forsvar arbejdede der sig en anden Stemning frem, som man ikke kunde tage feil af. Det ærede Medlem mente, at den gik i den Retning, at vi skulle gjøre saa lidt som muligt, og det ærede Medlem udtalte, at den, efterhaanden som Aarene gaa, vil gjøre det stærkere og stærkere. Det ærede Medlem har altsaa paa den klareste og utvetydigste Maade gjendrevet enhver Paastand om, at det ærede Medlem og hans Venner for Alvor ville gjøre Noget i den Retning.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.